

A HITÜNK PRÓBÁI

Varga István előben elhangzott tanításának nyers szövege
Budapest, 2022. 01. 02.

A mai tanításnak, a mai üzenetnek azt a címet adtam, hogy: *A hitünk próbái*. Erről beszélünk egy kicsit, és megnézzük, hogy mit mond a Biblia, mit mond az Írás. Ilyenkor, amikor új év kezdődik, az emberek tele vannak reménységgel, nagyon sokan fogadalmakat tesznek, és az új év az mindig újat hoz. A megújulásban mindig benne van egy kis izgalom, egy feszült várakozás, ha pedig visszafelé tekintünk, azt tudom csak mondani, amit Pál apostol is mond, amit az Ige is mond, hogy ha hátra tekintünk, azt mindig tegyük hálaadással. Mindig adjunk hálát azért, amit Isten tett, ne keseregjünk a múlton, ne ragadjunk bele a múlt kerékvágásába. Egy bölcs prédikátortól hallottam hosszú évekkel ezelőtt, nagyon megjegyeztem, azt mondta, hogy a tegnapi nap az éjfélkor elmúlt. Ez most is igaz. Két nappal ezelőtt pedig az év is elmúlt. Természetesen, ha hátra nézünk, akkor tanulhatunk a múltból. A Biblia is két részből áll, egy olyan részből, ami az Ószövetség, ami a múlt, és azt mondja az Írás, hogy megírtak ezek pedig a mi tanulságunkra. Tehát tanuljunk a múltból, hiszen a múlt sok értékes tapasztalatot is rejt. Sokszor jól tettük a dolgunkat, sokszor nem annyira jól, tanulhatunk abból is, és mindezt hálaadással tegyük.

Vannak még most is, akik a múltjukban élnek. És ez egy nagyon-nagyon nagy csapda, a múlt. Még mindig a múltjukban élnek. Beleragadtak egy ilyen kerékvágásba, és sokan még mindig nem tudnak onnan kimozdulni. A múlt elmúlt. A múlt nem fog visszajönni, de legyen hitünk Istenben, mert Isten új dolgokat készít. És hadd kezdjem az Ézsaiással, nem ezt írtam fel elsőnek a jegyzeteimben, de ha már előjött, akkor az Ézsaiás 43,18-ban találunk egy csodálatos Igét. Azt mondja:

Ézsaiás 43,18–19.

18. Ne emlékezzetek a régiekről, és az előbbiekről ne gondolkodjatok!

Itt, ha megnézzük az előzményeket, akkor sok rossz dolgon kellett átmennie Izraelnek, és nagyon sokan bántódtak a múltjuk miatt. Teszik ezt ma is keresztények, ez nem csak akkorra volt jellemző, ez mindenkorra igaz. Tehát Isten nem akarja, hogy a múltunknál leragadjunk, ezért ne arról gondolkodjatok! A 19-es vers:

19. Ímé, újat cselekszem; most készül, avagy nem tudjátok még? Igen, a pusztában utat szerzek, és a kietlenben folyóvizeket.

Ne tekintsünk hátra!

Ha folyamatosan úgy akarunk előre menni, hogy hátratekintünk, akkor biztos, hogy orra fogunk esni, el fogunk bukni, és biztos, hogy újabb csapdába fogunk beleesni. Ugyanezt tette Izrael is, nagyon sokszor láttuk azt az Igében, hogy a múltjukon keseregtek. Amikor egy kis nehézség jött, akkor mindig hátrafelé néztek. Nem azon gondolkodtak, hogy Isten mit tett a múltjukban, hogy Isten mennyi jót tett, és hogyan segítette át őket a nehézségeken, hanem azon bántódtak és sajnálták magukat amiatt, hogy milyen rossz helyzetben vannak most. Tudjátok, egy dolog állandó, ezt talán egy kis paradoxonnak tűnhet, de egy dolog állandó. Az pedig a változás. Hogy soha semmi nem marad úgy, ahogy van. A dolgok változnak. Akár tetszik, akár nem, egyszerűen tudomásul kell vennünk, hogy folyamatosan történnek az életünkben változások.

A Bibliában meg fogunk ma nézni olyan dolgokat, amikor emberek életében drasztikus változás történt. És drasztikus kihívásokra kellett, hogy választ adjanak. És látjuk azt, amiről Ézsaiás is beszél, hogy ha nem megfelelő válaszokat adtak a kihívásokra, akkor nem jutottak megfelelő eredményre. Nagyon sok drága ember van, nagyon sok drága hívő is van, aki fél a változásoktól. Szeretne ugyan változást az életében, szeretne jobbulást az életében, de nem akar változtatni a cselekedetein. Ugyanazokat akarja csinálni, mint eddig, és azt akarja, hogy ettől változások legyenek. Ha ugyanazt csinálod, amit eddig csináltál, akkor ugyanarra az

eredményre fogsz eljutni! Ehhez nem kell nagy logika. Ezt egyszerű, józan paraszti bölcsességgel is bárki beláthatja. Tehát, ha ugyanazt csinálod, amit eddig, akkor ugyanarra az eredményre fogsz jutni. Ha ugyanolyan rosszul tesszük a dolgunkat, ahogy esetleg tettük eddig, akkor ugyanolyan rossz eredményre fogunk jutni.

Imádkozhatunk is, Isten biztosan fog adni vezetést. Ezért kell, hogy imádkozzunk, kérjük Isten bölcsességét, pontosabban nem is kell kérni, mert Isten bölcsessége bennünk van, hanem ki kell merítenünk azt a bölcsességet, amit Ő már nekünk adott. És Isten vezetni fog bennünket. Gondoljunk Salamonra, aki átvette az apjától a királyságot, Isten őt kente fel, hogy legyen Izrael királya, és megrettent a feladattól, ezért odament Istenhez. Isten felajánlotta neki, hogy kérjen, amit akar. És ő bölcsességet kért.

Úgy gondolom, hogy nekünk is erre van a legnagyobb szükségünk, bár a bölcsesség szelleme, Isten Szelleme bennünk van, hogy merítsünk Isten bölcsességéből. Ne a világ bölcsességét használjuk, bár néha azt mondja az Írás, hogy a sötétség fiai néha bölcsőbbek, mint a világosság fiai. Tehát Istentől való bölcsességre van szükségünk, hogy meg tudjunk küzdeni az előttünk álló nehézséggel. A Zsidókhoz írt levélben is olvassuk, hogy meg tudjuk futni az előttünk lévő célt, kitartással. És ehhez nem hátrafelé kell, hogy nézzünk. Igenis, lesznek próbáink. Voltak próbáink, és lesznek próbáink. Meddig fog ez tartani? Csak addig, amíg élünk. Utána már nem.

Tehát itt, ha megnézik, elég veszélyes területen vagyunk, egy olyan területen vagyunk, mert ennek a világnak a sátán az ura. Nem a mi urunk, hanem a világé. Jézus bemutatta, hogy kicsoda a sátán, azért jön, hogy öljön, lopjon és pusztítson. De Jézus is bemutatkozott, és Ő is elmondta, hogy miért jött, azt mondja, hogy: én pedig azért jöttem, hogy életetek legyen, és hogy bővüljétek. Egy bővülködő életet szerzett meg nekünk az Úr Jézus Krisztus. És akkor most megint ránézhetsz esetleg az anyagi helyzetedre: akkor miért nem látszik ez az életemen? Vagy esetleg az egészségi állapotodra: akkor miért van ott az a nyavalya még mindig a testemen? Azért, mert ez egy feladat, nekünk feladat, hogy álljunk a sarkunkra, és éljünk azzal a krisztusi hatalmunkkal, amit Ő nekünk adott. Hiába van neked bármid, ha azt nem használod, olyan, mintha nem is lenne. Az az égvilágon semmit nem fog neked érni.

Nagyon sok drága szentünk eljutott odáig, hogy elfogadta az Urat, és úgy gondolta, hogy ha most már bekerültünk Isten országába, akkor hazamegyünk, hátradőlünk a fotelben, nézzük a kedvenc sorozatunkat, és mindjárt meg fog változni az életünk. Nagyon sokan teszik ezt. „Már mióta hívő vagyok, már húsz éve hívő vagyok, és az égvilágon semmi nem változik, sőt, még nagyobb zűrben vagyok, mint előtte. Mi a csudáért van ez, Istenem, és engem miért nem áldasz meg?” Drága ember, az Írás azt mondja, hogy Isten már megáldott bennünket! Az Efézusi levelet ajánlanám elolvasni, ha esetleg ilyen gondolataid vannak, hogy megáldott minket minden szellemi áldással a Krisztus Jézusban. És eleve elrendelt bennünket Őbenne.

A múltkor megkérdezték tőlem, hogy hiszek-e a predestinációban, mármint az eleve elrendelésben? Igen, hiszek az eleve elrendelésben. Ő ezt úgy gondolta, hogy Isten mindenkinek kimérte a sorsát, hogy te szegény leszel, te gazdag leszel, sőt, nemcsak azt mondják, hanem Isten valakiket üdvözít, és vannak, akiket nem üdvözít. Na, ez az ördögnek a hazug és hamis tanítása! A predestinációban azért hiszek, mert Isten eleve elrendelt a Krisztus Jézusban. A Krisztus Jézusban. Az elrendelt, az a Krisztus Jézus. Isten elrendelte, hogy a Krisztus Jézusban ezek az áldások mindenki számára legyenek. Mindenki számára legyen az üdvösség. Ki dönti el, hogy elfogadom-e az eleve elrendelt Megváltót, a Messiást? Ki fogja ezt eldönteni? Én fogom eldönteni. A szövetség egy olyan szövetség, egy vérszövetség, amelyet Isten kötelezőnek tartja magára nézve. Ez a vérszövetség, mint itt az úrvacsorában is elhangzott, ezt Isten a saját Fiának a vérével pecsételte meg. Ettől magasabb szintű szövetség nem létezik a világon, és ennek a szövetségnek a kezeze maga az Úr!

Isten részéről a szövetség biztos, hogy be lesz töltve. A kérdés az, hogy te megteszed-e a szövetségben a magad részét? Mert az Úr nekünk adta a hatalmat, hogy uralkodjunk, hogy

Vele együtt uralkodjunk az életben, és ha ezt te nem teszed meg, akkor az égvilágon semmi nem fog történni. Isten már elhelyezett bennünk mindent. Azt mondja, mindent odaadott nekünk. Odaadta az egyszülött Fiút is, hogyne adott volna vele együtt mindent minékünk, tanítja az Írás. Minden ott van. Minden, amire szükségünk van ebben az életben, azt már Isten elhelyezte bennünk. Amikor újjászülettünk, akkor Isten az Ő szellemét adta belénk, és megkaptuk az isteni fajta hitet is. Az is bennünk van. Hogy lehet, hogy akkor ez mégsem nyilvánul meg? Úgy, hogy ezt neked kell használni, amid van!

Nekünk kell használni a hitünket, és van egy jó hír, hogy a hitünket tudjuk növelni, pontosabban elő tudjuk hozni, a felszínre tudjuk hozni. Meg kell, hogy ismerjük azt a bennünk lévő jót. Hogyan tudjuk megismerni? Isten Igéje által. Bennünk van Isten Szelleme. Bennünk van Isten ereje. Bennünk van Isten hatalma. És ennek a mennyei erőnek ki kell áradnia az életünkben! A saját életünkre és mások életére is. De ez nem fog megtörténni magától. Ezen nekünk dolgozni kell! A hívő élet az nem a lusta embernek való. Hanem ha növekedni akarunk, akkor bizony táplálni kell magunkat Isten Igéjével. El kell vetni először is saját magunkba Isten romolhatatlan magját. És nagyon jó reménységgel állunk és nézünk előre. Nagyon sokan elkötelezték magukat. Az elmúlt évben, az elmúlt években vagy már hosszú-hosszú évekkal ezelőtt Isten Igéjére bíztatok magatokat. Az Ő gondviselésére, az Ő gondoskodására bízunk magunkat. Az Ő Igéjére, az Ő beszédére építjük az életünket. És ezért van az, hogy meg tud állni, ha arra építünk. Ha pedig a fővényre, akkor el fogja mosni az első árvíz. Beszél Jézus a Máté 7-ben a bölcs emberről és az ostoba emberről. Bolond ember, így írja a Biblia, hogy aki az életét a fővényre építi, az bolond ember. Hát nézzük meg! Nem ezt terveztem, de hagyom, hogy az Úr szóljon rajtam keresztül. Nézzük az Igét:

Máté 7,24–27.

24. Valaki azért hallja éntőlem e beszédek, és megcselekszi azokat, hasonlítom azt a bölcs emberhez, aki a kősziklára építette az ő házát:

25. És ömlött az eső, és eljött az árvíz, és fújtak a szelek, és beleütköztek abba a házba; de nem dőlt össze: mert a kősziklára építetett.

26. És valaki hallja éntőlem e beszédek, és nem cselekszi meg azokat, hasonlatos lesz a bolond emberhez, aki a fővényre építette házát:

27. És ömlött az eső, és eljött az árvíz, és fújtak a szelek, és beleütköztek abba a házba; és összeomlott: és nagy lett annak romlása.

Nézzétek meg, hogy mi az, ami közös az ostoba és a bölcs emberben! Mit látunk? Az, hogy mind a kettő hallja éntőlem e beszédek. Ez a közös. Hallotta a bölcs ember is, és hallotta a bolond ember is. Mindegyik hallotta, amikor Jézus beszélt Isten királyságának alapelveiről. Ez a befejező része a hegyi beszédnek, ami kezdődik az 5. fejezetben. És azt mondja, aki hallja tőlem e beszédek. De ki a bölcs? Az a bölcs, aki nemcsak hallja, hanem meg is cselekszi. Ha megnézed, látszatra mind a kettőnek a háza felépült. Mind a kettő ház szép, sőt, lehet, hogy aki a fővényre épít, az ő háza még gyorsabban épül, mert megspórolt egy kis munkát, megtakarított egy kis erőfeszítést. Ugye, ezt már többször elmondtam, hogy le kellett akkor takarítani a homokot a kőszikláról, hogy biztos alapra épüljön. Megspórolt egy kis munkát. Nem takarította el a szemetet. Nem takarította el a fővényt. Nem takarította el azt az ingoványos talajt az építkezésnél, amit el kellett volna.

Ha most ezt átültetjük a mai helyzetre, a mi életünkre, akkor ugyanez a helyzet. A fővényt eltakarítani, a szemetet, amit a világ összehordott, amit ráhelyezett a kősziklára, Isten Igéjére, azokat le kell takarítani. Sokszor a bontás több munka, és fájdalmasabb munka, amikor fel kell adni valami régit, amit megszoktunk hosszú-hosszú éveken keresztül. De a Biblia azt mondja, hogy ha valaki hallja tőlem e beszédek és megcselekszi, az bölcs ember. Mit kell megcselekedni? El kell takarítani a kőszikláról a szemetet. Azt a csomó hordalékot, amit összehordott a kősziklára az árvíz, hiszen mindannyian jöttünk valahonnan. Mindannyian a világban szocializálódunk, és mindannyian összeszedtünk egy csomó rossz dolgot, és ezeket

le kell takarítani. A bölcs ember az, aki megcselekszi. Ezt kell megcselekedni. Meg kell keresni a kösziklát, meg kell keresni az életünkben a szilárd alapot, és nincs más. Nézzétek meg, hogy ez a világ hogyan változik egyik napról a másikra! Amit mondtak reggel, az már este nem igaz.

De egy biztos pont van minden hívőnek az életében, az pedig a köszikla. A köszikla nem más, mint az Ige, mint maga Jézus, ha ezt allegorikus értelemben nézzük. Tehát látjuk, hogy mind a kettő hallotta az Igét, de az egyik az nem cselekedte meg. Megspórolta a munkát. Ő inkább ahelyett nézte a tévét, vagy olvasta az újabb facebook bejegyzéseket, vagy nézte a chat-jeit. Jó, akkor nem voltak ilyenek, de csináltak helyette valami mást, és nem jöttek. Most te is teszel valamit. Teszel valamit azért, hogy a hordalékot letakarítsd. Hallgatod Isten Igéjét. Hallgatod azt, hogy mit mond Jézus. Lehetnél valahol máshol is, és vannak, akik most éppen a kocsmában vannak, vagy éppen drogoznak vagy bármi. Az ő életük és az ő építményük milyen lesz? Ők a bölcsőbbet választották? Nem. Vagy lehetne bármit felhozni példaként.

Igen, te időt szánsz rá, és építed az életedet a kösziklára, Isten Igéjére. Azt mondja: ha valaki hallja e beszédek, és nem cselekszi meg azokat. És bizony vannak, akik hosszú-hosszú évek óta hallgatják, és az égvilágon semmit nem cselekszenek meg. Jakab világosan mondja, hogy a hit cselekedetek nélkül halott. Halott! És ott ír még Ábrahámról, azt írja róla, hogy üdvözült, de a cselekedetei is számítottak. Ő nem csak azt mondta, hogy hát Istenem, én hiszek neked, én hiszem, hogy nekem Izsákban van a mag. De amikor Isten azt kérte tőle, hogy áldozza fel Izsákot, akkor ezt a cselekedetével is igazolta. Azt mondta: Uram, te azt mondtad? Jó, akkor azt fogom tenni! Mert akkor biztos úgy lesz nekem mag Izsákban, hogy Isten fel fogja támasztani. Látjátok? Ábrahám már hitt a feltámadásban. Ábrahám hitt abban, hogy Isten egy hű szövetséges, és képes megtenni azt, amit megígért, mert Ő elkötelezte magát.

Isten elkötelezte magát a te életedben is, mindannyiunk életében. Nála nincs személyválogatás. Mindegy, hogy kicsoda. Neki nincsenek kedvenckéi, meg nincsenek olyan különbejáratú emberek a hátsó kapun, mert az a nagykenetű, annak nagyobb bejárata van Istenhez. Ne hidd el ezt a hazugságot! Ez egy hazugság. Semmivel nem hallgat meg engem jobban Isten, mint téged. Ezt jobb lesz, ha úgy elkönyveled magadban! És látom, amikor emberek ahelyett, hogy az Igével tölténék az idejüket és Istennel tölténének időt, és Benne bíznának, inkább emberekhez szaladgálnak, emberekben bíznak. Bocsáss meg, testvérem, de ha ezt tetted, vagy ezt tettük, mert tettünk ilyet mindannyian, akkor nagyon eltévesztettük. Ez is egy hordalék, amit le kell takarítani a köszikláról. Igen, Isten adott ajándékokat. Adott szolgálókat, adott szolgálatokat. De azt mire adta? A Krisztus Testének építésére, nem a rombolására. Igen, meg tudsz állni a hitben! És igen, az is lehetséges, hogy még most indultál el a hit útján, vagy nemrég kezdted, és szükséged van segítségre, de ezért rendelte Isten a gyülekezetet, ezért rendelte a közösséget, ezért rendelte el Isten, hogy közösen, egy szívvel, egy lélekkel mozduljunk. És bizony szükséged van egy szellemi családra. Ma is vannak olyan tanítások: nem, nekünk nincs szükségünk a családra, mi majd egyedül megoldjuk! Mi nem vagyunk veletek, mi sokkal különbek vagyunk! Mert ennek ez az üzenete. Ez az üzenete bizony. És azt látjuk, amikor elkóborolnak emberek, egy idő után eltűnnek, semmivé lesznek. Miért? Mert a saját vágyaikat, a saját kívánságaikat akarták beteljesíteni. Volt egy kívánságuk, és megpróbálták meggyőzni Istent, hogy álljon a kívánságuk mellé. Nem Istent kérdezték meg nagyon sokan az elmúlt időszakban, hogy Neki mi a terve? Ő mit akar? Ő hol szeretne látni engem?

A tavalyi üzenet az volt ilyenkor januárban, hogy Isten a mi Urunk, Ő az Ura ennek a világnak. Ő a mi Urunk is. Ő vásárolt meg minket. És ez azóta sem változott. És ha tényleg, Őt megtettük Úrnak az életünkben, akkor azt tesszük, amit az Urunk szeretne, hogy tegyünk. És ha azt majd megtesszük – a Máté 25-ben olvassuk –, akkor majd azt fogja mondani nekünk, hogy: Jól vagyon, jó és hű szolgám, kevesen voltál hű, majd sokra bízlak téged.

Mit jelent az, hogy hűségesnek lenni valamin? Azt, hogy amit Isten ránk bízott, amit odaadott nekünk, azon vagyunk hűségesek. Nem pedig a saját kívánságainkhoz próbáljuk

megnyerni Istent. Nagyon sokan tévesztik el. Az Igében kinyilatkoztatások vannak. Olyan kinyilatkoztatások, amit Isten már nekünk adott, és fel kell, hogy nőjünk ebben.

Nézzük a Jakab levelet, itt szerettem volna kezdeni. Nézzük az 1,2-t, Jakab 1,2. Azt mondja:

Jakab 1,2–3.

2. Teljes örömmel tartsátok atyámfiai, mikor különféle kísértésekbe estek,

Milyen kezdés ez? Mi az, örömmel tartsuk, ha kísértésbe estek? De hát mi abban az öröm? Bizony abban nem sok minden öröm van. És mégis, hogy miért, hogy nézzétek:

3. Tudván, hogy a ti hiteteknek megpróbáltatása kitartást szerez.

Többször is volt erről szó. Többször elhangzott, ha erős izmokat akarsz, akkor mozognod kell. Akkor súlyokat kell emelned. Ha bárhova el akarsz jutni, akkor erőfeszítésre van szükség. Erről szól, hogy a hitetek meg lesz próbálva. A próba fogja megmondani azt, hogy valóban milyen a hitünk. Az, hogy valaki becsukott szemmel, föltett kezekkel szaladgál a munkahelyén, mint a zombi, annak még nem biztos, hogy van hite. Nem ettől lesz hited, meg nem ettől lesz mekkora nagyon szellemi, hogy milyen külsőségeket mutatsz.

Bocsánat, nem szeretnék senkit kigúnyolni, csak amikor a világ látja ezeket az embereket, és közben ő a legrosszabb munkaerő, ő késik el a munkahelyéről legtöbbször, ő viszi haza a tollat meg a papírt a munkahelyéről, meg és azt hiszi magáról, hogy milyen szellemi, ezzel nem fogja megnyerni a világot.

Egy könyv jelent meg most magyar nyelven, azt olvastam. Michael W. Goheentől Keresztény misszió ma. Nagyon érdekes, ez egy tudományos munka, de könnyű olvasmány. Nem teológusoknak íródott, hanem egyszerű átlag keresztényeknek. Nagyon érdekes dolgokat ír benne. Egy-két dolgot kijegyzeteltem a könyvből. Kb. 400-500 oldalas könyv elég apró betűkkel. Azt mondja, hogy az 1800-as évek végére egymilliárd volt a föld lakossága. Mi a mi küldetésünk egyébként? Az, hogy a világ evangelizációja megköveteli, hogy az egész Egyház az Evangélium egészét az egész világra elvigye. Erre hívott el minket Jézus. A jó hír az jó hír. Az a világ minden részén jó hír, mindegy, hogy Kínában él valaki, vagy Amerikában, vagy Budapesten, mert a jó hír mindenütt jó hír.

Nagyon megnőtt a föld lakosságának a száma. Száz évvel később kétmilliárd, 1960-ban hárommilliárd volt a föld lakossága, 1974-re négymilliárd, 2000-re érte el a hatmilliárdot, 2011-re hét-, és jelenleg kilencmilliárd körül van a föld lakossága. Néhány száz év alatt sokszorosára nőtt. Mit jelent ez a mi számunkra? Azt, hogy hirdetnünk kell az Evangéliumot! Van még egy megdöbbentő adat, ez szinte sokkolt engem, amikor olvastam, ezek tényt-számok, tehát ezzel lehet vitatkozni. A 18. század kezdetén a keresztények több mind kilencven százaléka itt élt Nyugat-Európában. A kereszténység kilencven százaléka, – és ma ez a szám tizenöt százalék! Tehát valamit sokkal jobban kellene tennünk, valamire figyelmeztet ez bennünket.

Az Úr arra hívott el bennünket, hogy az örömhírt, a jó hírt vigyük el. Ezt hogy tudjuk megtenni? Úgy tudjuk megtenni, hogy nem csak a szavak által, hanem ez tettek általi tanúskodás is. Nagyon sokan hirdetik szóval, de tettekkel is hirdetnünk kell és ez mindannyiunkra vonatkozik. Föl kell hagyni azzal a hagyománnyal, hogy majd az evangélisták hirdetik az Evangéliumot. Nem, Isten azt akarja, hogy te hirdesd az Evangéliumot. Erre hívott el. Igen, téged! De hát én most vettem először a kezembe a Bibliát, hogy hirdessem az Evangéliumot? Hogy hirdettük az elején az Evangéliumot? Ha visszagondolok, nem olyan túl rég, az én esetemben ez huszonhat éve volt, van akik már sokkal régebben, és van akik még attól is régebben. Hogyan hirdettük az Evangéliumot? Elmondtuk a saját bizonyosságunkat. Problémád van? Meg akarsz tőle szabadulni? Igen! Jó, akkor én tudok egy megoldást, tudok egy lehetőséget! Nagyon egyszerűen evangelizáltam, öt sort nem tudtam a Bibliából. Évekkel azelőtt azt sem tudtam, hogy a könyvek között melyik a Biblia. Mert amiről én azt

hittem, hogy Biblia, az egy képes mesekönyv volt. Én a katolikusoknál szocializálódtam, ott nem volt divat Bibliát használni.

Hogy hirdettük az Evangéliumot? Gyere el, ott van egy ember, imádkozik a betegekért és meggyógyulnak. Hogyan? Mit tudom én, hogyan. Ott volt és meggyógyult, kész. Ha kíváncsi vagy rá, próbáld meg! Mibe kerül ez neked? Gyere el! Így hívtuk el a barátainkat, ez volt az evangelizáció. Egyetlen igehelyet nem mondtunk, egyetlen halleluját nem mondtunk, nem tettük magunkat nagyon szelleminek, hanem egyszerűen elhívtuk a barátunkat, az ismerősünket. Aztán ott volt a prédikátor, aki már húsz éve szolgált akkor, Jim pásztor, és meghallották az emberek az Igét, és ahogy Isten engem is szíven talált, őket is szíven találta. Mi nem tudjuk meggyőzni az embereket, és nem is ez a dolgunk. Nekünk az a dolgunk, hogy bizonyosságot tegyünk, jó bizonyosságai legyünk, hogy Isten mit tett velünk. Mindannyiunkkal tett Isten valamit. Arról tegyünk bizonyosságot, ne a hitünkről. Van, aki állandóan a hitéről beszél. Nem fogod a hiteddel meggyőzni a világot, egy világi embert. Ja, hát az csak a te hited! Ja, hát az, csak egy olyan. Egy kicsit profibbnak kell lennünk ahhoz, ahogy ezt ma a világban mondanák.

Jézus tanította a tanítványait. Többször elmondtam már, hogy Jézus nem adott egy konkrét munkaköri leírást egyetlen kereszténynek sem, hogy fiúk, ezt így kell csinálni. Miért nem adott ilyet? Mert nincs rá recept, hogy ezt hogyan lehet jól csinálni. Ezt úgy kell jól csinálni, hogy az emberek Krisztushoz kerüljenek. Abban a korban, amikor íródott az Evangélium, teljesen más volt a környezet, teljesen más volt a kultúra, akkor nem tudták feltenni a Facebook oldalra az alkalmakat, a meghívásokat, nem volt Facebook, nem volt internet. Persze talán a fiatalok nem is tudják, hogy miről beszélünk, hogy milyen őskövület az, amikor nincs internet, el sem tudják ma képzelni. Nem volt televízió, nem volt semmi, és mégis úgy terjedt az Evangélium, mint soha. Az 1800-1900-as években naponta átlag huszonkétezer ember fogadta el az Urat. Nem volt olyan technikai felszerelésük, úgy tették a dolgukat akkor, ahogy tenni kellett.

Van egy szolgáló, egy prédikátor, talán mindenki hallott Yonggi Cho-ról, azóta már hazament az Úrhoz, egy dél-koreai szolgáló, a világon a legnagyobb gyülekezete volt. Ez az ember buddhista volt, mielőtt kereszténnyé lett. Hogyan szolgált? Hogyan hirdette az Evangéliumot? Nem tudom, mikor volt itt Yonggi Cho. Meghívjuk Yonggi Chot Magyarországra, és ha Yonggi Cho jön, akkor ébredés lesz! Yonggi Cho jött, és legfeljebb a keresztények ébredtek föl, akik elmentek az összejövetelére, de nem lett ébredés. Miért nem lett ébredés? Hát mert Yonggi Cho nem Isten. Yonggi Cho egy embere az Úrnak, egy csodálatos embere volt az Úrnak. Hogy lett olyan hatalmas gyülekezete mégis? Mert azt tette, amit Isten mondott neki. Ő ismerte a buddhisták szokásait, buddhista környezetben prédikált, egy vallásos környezetben. Tudta, hogy a buddhisták minden reggel egy barlangba szoktak menni meditálni. Na, akkor most nem meditálni megyünk oda, hanem imádkozni! A helyi szokásokra ráépítette az Evangéliumot.

Nekünk is ezt kell tenni! Itt Magyarországon, ha ébredés lesz, az tőled lesz. Az a magyaroktól lesz, mert ide jöhet bármilyen külföldi ember, az az ő kultúrájában, az ő szokás rendszerében fog gondolkodni. Lehet, hogy sokan bejönnek a gyülekezetbe, de igazából ezt itt helyben nekünk kell megtenni. Mi ismerjük a magyar szokásokat, mi ismerjük a magyar gondolkodást, azt a környezetet, ahol élünk, és Isten bölcsességével arra kell, hogy ráépítsük a munkát. Meg nyernünk ezt az elveszett világot a Krisztusnak! Nekünk is csak Ő tud segíteni, meg a többi embernek is, akik még mindig a világtól, a politikusoktól, meg embe-
rektől várják az ő jobb életüket. Ezt tették évezredek óta keresztül, mindig csalódtak és ezután is csalódnak fognak. A Bibliában ott van, hogy átkozott az az ember, akinek emberben van a bizodalma. Áldott az az ember, akinek Isten a bizodalma. Ezt most nem úgy idéztem, ahogy le van írva, de a lényeg ez. Ha áldottak akarunk lenni, akkor Istenben kell megbíznunk, Istentől kell vezetést kérnünk, és azt kell tenni, amit Isten mond, nem azt, amit más tesz. Isten lehet,

hogy nekik mást mondott, de neked azt kell tenni, amit Isten neked mondott, mert fog jönni a jutalomosztásnak is az ideje. Isten elhívott bennünket. A hitünk megpróbálása kitartást szerez. Igen, lesznek próbáink! Nekem is nagyon sokan mondták azt, hogy ő, ez engem nem érdekel! Lehet, hogy nem volt kész az aratásra az illető, vagy én rosszul közelítettem meg. Amikor már bizonyosságot teszel őt, hat, tíz, száz embernek, vagy kétszáznak, akkor már nem lesz új kérdés. Mindig ugyanazokat a kérdéseket teszik föl. Ezért azt csináltam, hogy már előre tudtam, hogy miket fognak kérdezni, és előre elkészültem a válasszal. Föl lehet készülni. Nem bibliai Igét mondtam. Egy bibliai Ige nem sokat segít egy pogány embernek. Bocsáss meg, én nem szeretném az Ige hatalmát aláásni, mert Isten Igéjének van hatalma, használhatod az Igét. De elsősorban Isten Szellemére kell hallgatnod, hogy ott, abban az időben, mikor, kinek, mit kell mondani.

Ha nem a saját kútfejünkből tesszük, hanem hagyjuk, hogy Isten Szelleme szóljon általunk, akkor meglesz annak az eredménye. Ehhez viszont felkészültségre van szükség. Nem megy felkészültség nélkül. Föl tudsz készülni, ha tudod, mi az a száz kérdés előre, akkor meg tudod tanulni rá a válaszokat. Vizsgálók, akik iskolába járnak, milyen jó lenne, ha tudnák előre a vizsgakérdéseket. Akkor nem felkészülnének rá? Dehogynem, akkor nagyon egyszerűen menne a vizsga, ha tudod, hogy a kétszáz tételből ezt az ötvenet fogják kérdezni. Hogy megtanulnád? Ugyanígy megtanulhatjuk az evangelizációra is. Igen, mert a kérdések majdnem mindig ugyanazok, nincs már nagyon új kérdés, amit föltesz egy pogány ember.

Jakab 1,4–5.

4. A kitartásban pedig tökéletes cselekedet legyen, hogy tökéletesek és épek legyetek, semmiben hiányt ne szenvedjete.

Mikor kell tökéletesnek lennünk? A legtöbb ember nagyon tökéletes tud lenni, én is, amikor nincs semmi kihívás. Akkor olyan nagy hitünk van, olyan jól el vagyunk, és olyan büszkék vagyunk magunkra általában. De mi van akkor, amikor jön a kihívás? A kitartásban kell, hogy legyen tökéletes cselekedet. Akkor is állni kell a kösziklán, amikor jönnek a viharok, akkor is meg kell állni, akkor is azt kell tenni, amit Isten mondott. Bármennyire nehéz is, de akkor is a helyes dolgot kell megtennünk.

5. Ha pedig valakinek közületek nincs bölcsessége, kérjen Istentől, aki mindenkinek készségesen és szemrehányás nélkül ad; és megadatik neki.

Hányszor van az, hogy tenni kellene valamit! Mit csináljunk? Nem tudom, de ismerek valakit, aki tudja! Neked is van ilyen ismerősöd, és tudod, nem is lakik messze. Ott lakik benned, bármikor odamehetsz hozzá. Tehát ne messzire menjél. Mindjárt azon gondolkodol, hogy hova kellene elmenni tanácsért? Az imaszobádba, oda kellene elmenni először, félrevonulni és kérni Istentől megoldást, hogy Ő adjon bölcsességet. Vagy akár nyelveken imádkozni, akár dicsőíteni Őt. Tegyed, ahogy a te habitusod ezt megengedi, vagy ahogy ezt szoktad. Ez a te személyes kapcsolatod Istennel, tedd, ahogy szoktad, mert az úgy jó. Nem kell lemásolni senkit ebben sem. Te úgy teszed, ahogy te teszed, és az úgy van jól, csak menj oda Istenhez! Lehet, hogy majd valakit fog küldeni. Pál apostolról szerettem volna egy kicsit beszélni, hiszem, hogy eljutok oda. Amikor kiűtötte alóla az Úr a lovat, mert nagy lovon ült Pál, amikor ment Damaszkuszba üldözni a keresztényeket, akkor szólt hozzá Isten.

Nézzük ezt meg az Apostolok cselekedetei 22-ben, amikor elmeséli Pál apostol a megtérését. Ő zsidó volt, farizeus volt, és elmeséli az ő megtérésének történetét. A változásokról beszéltem az elején, hogy lesz változás az életedben. Mindenki, aki Isten embere lett, gyökeres változáson ment keresztül. Ábrahámnak mit mondott Isten? Hogy hagyd el azt a helyet. Itt vagy Úr Kaszdimban, nagyon jól elvagy, nagyon gazdag vagy, nagyon sok mindened van, szuperül vagy, de nekem tervem van veled! Szedd össze a cókmókat és menj el Háránba, ezer kilométerre! Hát akkor mindjárt fölveszem a telefont, hívok egy taxit, elmegyek. Akkor ez nem így volt, hanem fölpackolta a kis motyóját, és szépen a Jordán mellett elbandukolt ezer kilométerre. Ott volt egy darabig, aztán meghalt Jetró, aztán megint mondta

az Úr, hát akkor most menjél le délre! Megint összeszedte a kis motyóját, megint hatszáz kilométert ment.

Megmértem a térképen ezeket a távolságokat. Ez egy változás, ez egy krízis. Ábrahám hitt Istennek, az 1Mózes 12-ben olvassuk Ábrahám történetét. Változás volt az életében, egy drasztikus változás. Hogy én ma itt állhatok, és prédikálhatok erről, beszélhetünk Krisztusról, az annak köszönhető, hogy volt egy engedelmes ember, aki azt mondta Istennek, hogy rendben van, én nem csak hiszek neked, hanem összekapom magam, és akkor elmegyek oda, ahova te mondod! Mert azt mondta neki Isten, hogy ott foglak megáldani. Ez ma is érvényes. Nagyon sok ember szaladgál összevissza: én jól vagyok itt, nekem aztán ne mondja meg senki, hogy én hova menjek! A te választásod. Lehet, hogy másokat hívott előtte Isten, ezt nem tudjuk, a Biblia nem írja, ezek fikciók, kár is róla beszélni.

De volt egy ember, aki Istennek válaszolt, hogy igen, rendben van! Hatalmas ígéretet tett neki Isten, hogy megáldalak téged, megáldom a fizikai magodat, és benned fognak megáldatni a föld minden nemzetségei. Ez egy hatalmas dolog! De Ábrahám nemcsak hitt, hanem meg is tette, meg is mozdult.

Aztán látjuk később Izsákot, azt hiszem, a 26. fejezettől van. Izsákról két oldalt ír, nem sok mindent ír róla, de neki is mondta Isten, hogy meg fogja Őt áldani. Az ígéreteket ő örökölte. Mondta neki, hogy maradj ott Egyiptomban, te ne gyere el onnan, vess azon a száraz földön! Jó olyan helyen lenni, ahol szárazság van? Nem, nem jó ott lenni. De Isten azt mondta neki, hogy csak legyél ott, mert én vagyok az Isten, én ott is meg tudlak téged áldani. Olvassuk, hogy vetett Izsák azon a földön, és lett száz annyija. Megáldotta Isten? Megáldotta Isten.

Aztán olvassuk Jákób történetét, nem lapozok most oda. Jákób mire vágyott? Isten áldásaira. Arra vágyott, hogy Isten őt megáldja. Ő is tett valami olyat, amit talán nem úgy kellett volna tenni, ő csalással szerezte meg a testvérétől az áldást. Ő is tett valamit, meg is fizetett érte, amit elvetett, azt le is aratta. El kellett mennie Lábánhoz, az még furfangosabb volt, mint ő, az anyja testvére, a nagybátyja. Jákóbnak is el kellett mennie, drasztikus változás volt az életében. Elment a semmivel. És akkor mit csinált, amikor ott volt a semmije? Megtanult buzgóságosan imádkozni. Amikor valaki egy rossz helyzetbe kerül, akkor tudja, hogy van Isten az égben, akkor megismeri. Mit tett? Letérdepelt: Istenem, ha visszahozol engem ide, erre a földre még egyszer, mindenemből, amim csak van, a tizedét oda adom Neked! Csak hozzá! vissza! Jakabnál is olvastam, hogy a kitartásban tökéletes cselekedet legyen. Dolgozott, és dolgozott Lábánnál huszonnégy évet. Hét évet dolgozott az egyik lányért, nem azt kapta, akiért dolgozott, kapott egy másikat. Aztán megint dolgozott hét évet a másik lányért, akkor végre megkapta. Aztán nem adott neki semmit Lábán, és megint dolgozott a birkákért négy évet. Húsz évet ott volt. Azt mondta, hogy na, ebből elég volt, ebből a Lábánból, ebből a húsz évből, most akkor fogom a motyómat és visszamegyek! Igen ám, de ott van Ézsau, aj-aj! Volt változás az életében, bőséggel.

Aztán, ha elolvassuk az 1Mózes 37-től egész az 1Mózes 50-ig, ott mit látunk? József történetét. Az ő életében is volt változás. Ő volt az apucinak a kedvence, a kis csókos. Tudjátok, ma így mondanánk. Elárulta a testvéreit, volt egy álma, hogy ő milyen hatalmas lesz. Hát utálták a testvérei úgy, ahogy volt, és eladták rabszolgának. Változás. Ugye? Itt is változás van.

Ha végiggondoljuk, hogy ezek az emberek milyen pályákat futottak be: rabszolgának lenni, akkor nem nagyon volt jó. Talán a múltkor már mondtam, hogy beszélő szerszámnak tartották a rabszolgát, semmi joga nem volt, a gazda rendelkezett vele. De Józsefet hova emelte föl Isten? A világ második embere lett. Annak idején Egyiptom a világ ura volt. Egyiptomnak az aranya a gabona volt, a búza volt. Ha ma a tőzsdei árfolyamon megnéznénk, abban az időben, ha lett volna tőzsde, akkor Egyiptom lett volna a topon, mert az volt a mediterráneum éléskamrája, volt búza, volt gabona. Hova tette őt az Úr? Oda tette. Tehát volt változás az életében, de a kihívásokra jó válaszokat adott.

Térjünk vissza akkor Pál apostolra, mert az Újszövetségben is volt változás, megnézhetjük a tanítványok elhívását. Pétert és Andrást hívta el először az Úr. Ők kik voltak? Halászok voltak, vállalkozók. Hogy mennyire jól menők, azt nem tudom, talán az Úr tanította őket halászni, valahogy biztos megéltek, eltengődtek belőle. Azt mondta nekik az Úr, hogy kövessetek engem! Letették a hálójukat és otthagyták. Változás! Azt mondta, hogy ezentúl embereket fogtok halászni. Ugyanúgy Máté, aki adószedő volt, a római kormánynak szedte az adót. Ott hagyta a vámszedő székét, és követte Jézust. Változás!

Aztán voltak olyan makacs emberek, mint Saul, aki nem akarta követni az Urat. Istennek terve volt vele. Nem is akárhol tanult, egy nagyon jó karrier várt rá. Farizeus volt, a törvény mellett buzgott. Egyszer csak ment, lihegett az öldökléstől, ahogy írja az Írás. Ez is sokat elárul, tele volt dühvel, azt hitte, hogy Istenért dolgozik, és gyilkolászta a keresztényeket. István megkövezésénél az ő lábához tették le a ruhákat. Ezt a történetét meséli el itt, és erről tesz bizonyosságot. Nézzétek meg, hogy az Úr mit mondott neki, amikor találkoztak. Azt mondta, hogy ne itt prédikáljon, menjen a pogányokhoz prédikálni. Pál apostol, az akkori Saul mit tett? Uram, én ezt jobban tudom, ismernek engem, hát én itt nőttem föl Gamáliel lábánál! Engem ismernek a zsidók, tudják, hogy én is egy vagyok közülük, majd én aztán beszélek velük! Mi lett? Majdnem megkövezték. Odament a százados, és ő mentette ki, nem annyira Pál miatt aggódott persze, hanem amiatt, hogy rend legyen. Hiszen az volt a feladatuk, hogy rendet tartsanak, semmilyen zavargás ne legyen. Pált kimentették és akkor hallották a zsidók, mert szólt hozzájuk.

Apostolok cselekedetei 22,3–22.

3. Én zsidó ember vagyok, születtem a ciliciai Tárzusban, fölneveltetem pedig ebben a városban a Gamáliel lábainál, tanítottam az atyák törvényének pontossága szerint, buzgó lévén az Istenhez, miként ti mindnyájan vagytok ma:

Egy vagyok közületek, én közületek való vagyok – mondja Pál.

4. És ezt a tanítást üldöztem mind halálig, megköttözvén és tömlöcbe vetvén mind férfiakat, mind asszonyokat.

5. Miképpen a főpap is bizonyosságom nékem, és a véneknek egész tanácsa; kiktől leveleket is vévén az atyafiakhoz, Damaszkuszba menék, hogy az odavalókat is fogva hozzam Jeruzsálembe, hogy bűnhődjenek.

Látjátok, nekem protekcióm is van, ismerem a főnökeiteket, tőlük voltak a levelek, mondta a zsidóknak. Evvel védekezett.

6. Lőn pedig, hogy amint menék és közelgeték Damaszkuszhoz, déltájban nagy hirtelenséggel az égből nagy világosság sugárzott körül engem.

Ez is nagyon érdekes, hogy délben ment. Nyáron nálunk is a delek még elég naposak, képzeljétek el ott, abban a környezetben, nehéz lehetett ezt kibírni, és még nagyobb fényesség lett.

7. És leesém a földre, és hallék szót, mely monda nékem: Saul, Saul, miért üldözöl engem?

Leesett a nagy lóról. Találkozott az Úrral.

8. Én pedig felelék: Kicsoda vagy, Uram? És monda nékem: Én vagyok a názáreti Jézus, akit te üldözöl.

Nem azt mondta, hogy üldözöd az én keresztényeimet, hanem engem üldözöl.

9. Akik pedig velem voltak, a világosságot ugyan látták, és megrémültek; de annak szavát, aki velem szólt, nem hallották.

10. Én pedig mondék: Mit cselekedjem, Uram? Az Úr pedig monda nékem: Kelj fel és menj el Damaszkuszba; és ott megmondják néked mindazokat, amik elrendelvék néked, hogy véghezvigyed.

Látod, mit kérdezt? Mit cselekedjek, Uram? Mit mondott neki az Úr? Menj a gyülekezetbe, majd ott megmondják, hogy mit kell tenned. Nem mondta Pál, hogy én beszéltem Istennel, én beszéltem Jézussal, most már én tudom, mit kell tennem.

11. Mikor pedig nem láték annak a világosságnak dicsósége miatt, a velem lévőktől kézenfogva vezetettve menék Damaszkuszba.

Megvakult, nem látott, egyszerűen rá volt szorulva más emberekre, evvel véget ért valami az életében. Drasztikusan megszakadt, és ezt a részt nevezik pálfordulásnak.

12. Egy bizonyos Ananiás pedig, ki a törvény szerint istenfélő férfiú, kiről az ott lakó zsidók mind jó bizonysgot tesznek,

13. Hozzám jöve és mellém állva monda nékem: Saul atyámfia, nyerd vissza szemed világát. És én azon szempillantásban reá tekintettem.

Látjátok, hogy Isten embereket használt. A nagy Pál apostolt, akit Isten kiválasztott, elküldte a gyülekezetbe és ott Ananiás, akinek többet nem is nagyon találkoztunk a nevével, imádkozott érte. Igen, ezért van szükség a közösségre, ezért van szükség a gyülekezetre. Szolgáljunk egymás felé, imádkozzunk egymásért és törődjünk egymással! Törődjünk egymással! Ez újrakezdés volt Pál életében. Ő is bele volt ragadva a múltjába, de avval le kellett számolnia és egy új dolgot készített el neki Isten. Most itt is felmerülhet a kérdés, hogy akkor hogyan tovább:

14. Ő pedig monda: A mi atyáinknak Istene választott téged, hogy megismerd az Ő akaratát, és meglásd amaz Igazat, és szót hallj az Ő szájából.

Figyelitek, hogy megismerd az Ő akaratát és meglásd amaz Igazat. Megnyitotta a szemét arra, hogy meglássa az Igazat és szót halljon az Ő szájából. Ez a három dolog nagyon fontos ma is. Ott is, akkor is, mert nem tudott máshogyan elindulni Pál apostol, és ma is ugyanez a helyzet, hogy az Ő akarata legyen meg, nem az én akaratom. Hogy szól a Miatyánk imája? Legyen meg a Te akaratom! Hogyan imádkozzák sokan? Legyen meg az én akaratom! Ha nem is ezt mondják ki, de ezt gondolják. Meglásd amaz Igazat és szót hallj az Ő szájából. Mindannyiunknak hallanunk kell Istentől, nem fizikai hangokat, nem az okkultizmussal kell foglalkozni. Nem beszélgetünk halottakkal! Vannak, akik ezt teszik. Ez az okkultizmus része, a démonoknak megnyitod magad ilyenkor. A halottak ott vannak az Úrnál, nem kell velük beszélgetni. Látjuk ezt Saul első király esetében is, Sámuel könyvében van róla szó, de menjünk itt tovább.

15. Mert leszel néki tanúbizonysága minden ember előtt azok felől, amiket láttál és hallottál.

Mi leszel? Leszel neki tanúbizonysága. Miről beszélt a zsidóknak Pál? Nem Igéket hozott nekik, hanem elmondta a saját bizonysgát. Ezt bármelyikünk megteheti, elmondhatja a bizonysgát, hogy milyen változást hozott ez a krisztusi élet a számára. Erről tegyél bizonysgot! Nagyon sokan mentek Jézushoz a szükségeik miatt, vagy azért, mert vakok voltak, vagy betegek voltak, vagy egyszerűen csak hallgatni akarták Őt. A szükségeik miatt mentek először Jézushoz, és Ő ezt tudta és nem bánta. Nagyon sokan vagyunk itt, vagytok itt, akik egy szükség miatt jöttetek először az Úrhoz. Nem azért, mert annyira Istent akartátok megismerni, hanem mert bajban voltatok és megismertétek azt a személyt, aki a bajból képes kimenekíteni bennünket. Itt kezdődik az egész, valahol elkezdjük.

16. Most azért mit késlekedsz? Kelj fel, és keresztelkedjél meg, és mosd le a te bűneidet, segítségül híván az Úrnak nevét.

Azaz szüless újjá! Ki vezette újjászületésre Pált? Egy Ananiás nevezetű hívő, akiről ebben a könyvben nem sokat írnak, de az ő neve fel van írva az Élet könyvébe. A nagy Pál apostol, akin keresztül az Újszövetség elég komoly részét kaptuk Istentől. Itt kezdődött.

17. Lőn pedig, hogy mikor Jeruzsálembe megtértem és imádkozám a templomban, elragadtatásba estem,

18. És látám Őt, aki ezt mondá nékem: Siess és menj ki hamar Jeruzsálemből: mert nem veszik be a te tanúbizonyságtételeidet énfelőlem.

Engedetlen volt ő is. Azt mondta neki az Úr, hogy menj ki Jeruzsálemből! Hol prédikált a zsidóknak? Jeruzsálemben. Majdnem megölték, majdnem megkövezték. Ha a rómaiak nem mentik ki, akkor lehet, hogy ott mindjárt a helyszínen véget ér az elhívás. Isten kimentette őt.

19. És én mondték: Uram, ők maguk tudják, hogy én tömlöcbe vettem és vertem zsinagógánként azokat, akik hisznek vala Tebenned:

Elkezdett vitatkozni Jézussal. De én jobban tudom, nekem nem oda kell menni, ahova te mondtad. Nekem Jeruzsálembé kell mennem, mert én tudom, engem ismernek, majd én megoldom, Uram! Hányszor tesszük ugyanezt mi is, igaz? Nem számít, hogy Isten mit mondott, mert én jobban tudom, nekem megvannak a saját érveim. Nézzétek meg, hova vezetett mindez:

20. És mikor ama Te mártírodnak, Istvánnak vére kiontaték, én is ott állék és helyeslém az ő megöletését, és őrizém azoknak köntösét, akik őt megölték.

21. És monda nékem: Eredj el, mert én téged messze küldelek a pogányok közé.

22. Hallgatják vala pedig őt e szóig; de most felemelék szavukat, mondván: Töröld el a föld színéről az ilyent, mert nem illik néki élni.

Ez volt az, amikor Pál apostol a saját elképzelése szerint tette a dolgát. Isten szólt hozzá. Isten nem mindig szól hozzánk személyesen, nem mindig ilyen drasztikusan hív el minket. Mindenkinek megvan a saját maga története, hogy hogyan találkozott Jézussal, hogyan hívta el őt az Úr. Pálnak be kellett mennie Damaszkuszba, hogy majd ott a testvérek megmondják, hogy mi legyen. Isten egymásra bízott minket. Ananiást használta, hogy Pál be tudja futni az ő pályáját. Istennek újra kellett programozni Pál apostolt, és amilyen buzgó volt a törvény tekintetében, ugyanolyan elkötelezett lett a Krisztus hirdetésében. Egy nagyon csodálatos bizonyosságtétele az Úrról a Filippiekhez írt levél.

Filippi 1,21–22.

21. Mert nékem az élet Krisztus, és a meghalás nyereség.

22. De ha e testben való életem munkámat gyümölcsözteti: hogy melyiket válasszam, meg sem mondhatom.

Látjátok, hogy milyen elkötelezett volt Pál apostol, letette az életét és egyszerűen nem tárgyított ebből. A 2. rész 5. verstől nagyon jól ismeritek, hogy mennyire elkötelezett volt Krisztusnak.

Filippi 2,5–10.

5. Annakokáért az az indulat legyen bennetek, mely volt a Krisztus Jézusban is,

6. Aki, mikor Istennek formájában volt, nem tekintette zsákmánynak azt, hogy Ő az Istennel egyenlő,

7. Hanem Önmagát megüresítette, szolgai formát vett fel, emberekhez hasonlónak lett;

8. És mikor olyan állapotban találtatott mint ember, megalázta magát, engedelmes lévén haláláig, mégpedig a keresztfának haláláig.

9. Annakokáért az Isten is felmagasztalá Őt, és ajándékoza néki oly nevet, amely minden név fölött való;

10. Hogy a Jézus nevére minden térd meghajoljon, mennyieiké, földieké és föld alatt valóké.

Jézust hozza példának, hogy bennünk ugyanaz az indulat legyen. Olvassuk el a János evangélium 17,17-től, mert ez egy nagyon jó ígerész.

János 17,17–21.

17. Szenteld meg őket a te igazságoddal: A te Igéd igazság.

Ez Jézus főpapi imája. Nagyon jól ismert rész ez János evangéliumából.

18. Amiképpen te küldtél engem e világra, úgy küldtem én is őket e világra;

Hogyan lettünk elküldve e világra? Itt a tanítványokról beszél. Ahogy az Atya küldte Őt, Jézus úgy küldött minket, úgy küldött téged. Nem az apostolokat, hanem mindenkit, aki Jézus tanítványa.

19. És én őérettük odaszentelem magamat, hogy ők is megszentelteké legyenek az igazságban.

Ez az, amit neked már nem kell megtenni, mert Jézus megszentelt minket a keresztkereszt munkájával. A dolog bevégeztetett, szentté, igazzá tett minket!

20. De nem csak őérettük könyörgök, hanem azokért is, akik az ő beszédükre hisznek majd énbenem;

Tudod, mi történt itt? Jézus imádkozott érted! Szerinted az Atya Jézus imáját meghallgatta? Igen! Mondd nyugodtan, hogy ez én vagyok! De nem csak őértük könyörgök, nyugodtan mondhatod, hogy énértem is könyörgött. Hogy az ő beszédükre, hisznek majd énbenem. Jézus azért imádkozott, hogy amikor te bizonyosságot teszel valakinek Krisztusról, akkor majd higgyenek Őbenne a te beszéded miatt. Ez egy nagy kegyelem Istentől, egy hatalmas bizalom Istentől, hogy ránk bízta azt az Evangéliumot, amibe az angyalok sem tekinthetnek be. Ez egy hatalmas felelősség is mindannyiunk számára. Ránk van bízva, minden hívőre rá van bízva az Evangélium. Ha mi alszunk és szunyókálunk és kényelembe helyezzük magunkat, akkor ki által fog terjedni az Evangélium? Kit fog használni Isten? Téged fog használni! Nyugodtan mondd, hogy engem fog Isten használni! Engem fog Isten használni! Nagyon fontos, hogy ez hogy tud megtörténni.

21. Hogy mindnyájan egyek legyenek; amint te énbenem, Atyám, és én tebenned, hogy ők is egyek legyenek mibennünk: hogy elhiggye a világ, hogy te küldtél engem.

Hogyan tudjuk ezt megtenni? Együtt, közösségben. Ezért van a sátán a közösségek ellen, ezért rombolja, pusztítja, szedi szét a gyülekezeteket. Nagyon sok gyülekezet-szakadás volt az utolsó időszakban. Most azt kell mondanunk az ördögnek, hogy állj, eddig és ne tovább! Eddig és ne tovább! Azt mondja, hogy ki-k keresse a maga hasznát? Nem ezt mondja! Ne a maga hasznát keresse, hanem a Krisztusét. A Krisztus hasznát, mert Krisztusra tekintünk, nem emberekre tekintünk. Vannak, akik eltévesztették nagyon, mert emberre néztek. Nekünk Krisztusra kell nézni! Ő a mi hitünk fejedelme és azt kell megtennünk, amit Ő mondott.

Menjünk vissza a Filippi levélre és nézzük a 3,8-at. Pál apostolnak egy óriási változás jött az életébe, nézzük meg, hogy ő beleszületett az elitbe, ott volt a zsidók vezetői között. Lehet, hogy egy fényes karrier várt rá, nem tudjuk. Lehet, hogy ő lehetett volna a főpap mellett a második ember, nem tudjuk. De nézd meg, hogy mit mond Pál apostol. Azt mondja, hogy nem érdekel ez engem:

Filippi 3,8.

8. Sőt annakfelette most is kárnak ítélek mindent az én Uram, Jézus Krisztus ismeretének gazdagsága miatt. Akiért mindent kárba veszni hagytam és szemétnak ítélek, hogy a Krisztust megnyerjem.

Ez egy óriási változás. Otthagytam mindent, otthagytam a vallását, a múltját. Hányan ragaszkodnak még mindig és kapaszkodnak a régi dolgaikba? Nézem a drága szentjeinket, hogy még mindig tíz meg húsz éves dolgokat nyomnak, osztanak meg. Rendben van, hálaadással tekintünk azokra az időkire, mert mindannyian indultunk valahonnan, de miért gondolod, hogy Isten nem tud még annál is egy sokkal jobbat adni nekünk, mint ami volt? Leragadtál a múltba, és akinek nem inge, az ne vegye magára! A múlt dicsősége, a szép múlt! Ezt csinálták ugyanúgy, most hozhatom példának a zsidók történetét is, akik kiszabadultak. Ők is hátrafelé tekingettek, ott volt az Egyiptom, ahol ütötték, verték őket és egy év múlva mire emlékeztek? A mézes dinnyére, de az ütésekre már nem. Megszépültek a múlt emlékei. Igen, voltak szép dolgok, hálát adunk Istennek azokért a szép dolgokért, amiket átélhettünk, de ha beleragadtál ebbe a keréknyomba, akkor az ugyanoda visz vissza, ahonnan elindultál. Isten egy sokkal jobbat tud adni. Meg kell változtatnunk a gondolkodásunkat!

Mi történt? Nagy ujjongás volt, amikor Isten megszabadította őket, de amikor jött a pusztaság, amikor a kitartás kellett, amiről a Jakab beszél, akkor belázadtak. Mózes 4. könyve, a Numeri, két részből áll. Azért Numeri [Számok könyve], mert két népszámlálásról ír. Az első rész

azzal kezdődik, hogy megszámlálják a népet, a régieket meg az újakat. A 26-os fejezetben van egy másik népszámlálás, ott már csak a második nemzetséget számlálják, mert az első nemzetségből mind elhullottak a pusztában. Ők külön utakra mentek. Mire lett volna szükségük? Arra, hogy megváltozzanak, de ők nem változtak meg, hanem belesüppedtek a régibe. Ott a Sínai hegyen Isten leszállt közéjük. Eljutottak a Hórebig, vagy a Sínai-hegyig, ott Isten leszállt közéjük és megkapták a törvényt. De ott már a nép vissza akart menni Egyiptomba, aranyborjút öntöttek, ismeritek a történetet. Azt mondta az Úr Mózesnek, hogy keménynyakú nép ez, küldök valakit, hogy menjen velük a pusztába, én nem megyek veletek, majd küldök nektek egy vezetőt. Mert mérges leszek rátok és elpusztítalak benneteket. Mit mondott Mózes?

2Mózes 33,15–16.

15. Monda neki Mózes: Ha a Te orcád nem jár velünk, ne vígy ki minket innen.

16. Mert miről ismerhetjük meg, hogy én és a Te néped kedvet találtunk előtted? Nem arról-é, ha velünk jársz? Így vagyunk megkülönböztetve, én és a Te néped minden néptől, amely e földnek színén van.

Mózes azt mondta, hogy ha te nem jössz velünk, akkor mi sem megyünk. Mit csinált Isten? Leszállt a Sínai-hegyről és azt mondta, hogy csinálj egy sátrat és veletek megyek. Isten őrizte őket, éjszaka vezette őket tűzoszlopban, nappal ködoszlopban, felhőben, _nem látta őt az ellenség, nem tudta őt elpusztítani. Isten velük volt a pusztában, ahol negyven évig keveregtek. Mégis fölláztak, az első nemzetség nem tudott bemenni. A 4Mózes 26-tól látunk egy népszámlálást, a régiek közül ki van ott? Józsué és Káleb. Két ember. Az Úr valószínű majd fog tartani népszámlálást. Nézzük a gyülekezeteket és el lehet gondolkodni, át lehet ültetni ezt a mai helyzetre. Mi volt a problémájuk? Levették a szemüket Istenről. Néha a vezető ellen lázadtak, néha a víz miatt lázadtak, néha az ellátás miatt. A végeredmény szempontjából lényegtelen. Nem mentek be az ígért földjére.

Meg kell állnunk a helyünkön, azon a helyen, ahova Isten elhívott bennünket. El kell köteleznünk magunkat, elsősorban Istennek, hogy azt tesszük, amit Ő mond és nem számít, hogy kinek mi a véleménye erről. A saját véleményem sem érdekel, már régóta. Az érdekel, amit Isten mondott. Ha mi azt meg tesszük, azon állunk, azt végezzük, akkor Isten az oldalunkon áll. Az Úr velünk van. Mit mond Pál apostol a Filippi levélben?

Filippi 3,14.

14. De egyet cselekszem, azokat, amelyek hátam mögött vannak, elfelejtem, azoknak pedig, amelyek előttem vannak, nékifeszülve, célegyenest igyekszem az Istennek a Krisztus Jézusban onnét felülről való elhívása jutalmára.

Azt hiszem, hogy szebben nem is lehetne befejezni. Ámen. Dicsérjük az Urat! Ezt kell, hogy tegyük mi is. Dicsérjük Őt! Hálát adunk Neki! Köszönjük az Ő kegyelmét! Hiszem, hogy az Úr ma szólt hozzánk és kikelünk a fotelból és megkeressük az elveszetteket. Mert nem azért jött az embernek Fia, hogy neki szolgáljanak, hanem, hogy Ő szolgáljon és adja az életét váltságul sokakért, mondja az Írás. A Lukács 9-nek a végén mondja az Úr, hogy aki az eke szarvára veti a kezét és hátra tekint, az nem alkalmas Isten országára. Isten nem osztott ki alkalmassági bizonyítványt, de alkalmatlanságit igen. Dicsérjük az Urat! Hálát adunk!

*A függőleges vonallal jelzett igeversek más fordításból származnak.

A felhasznált bibliai versek a King James kiadás számozását követik.

